

НАЦІОНАЛ НА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЯДЕРНИХ ДОСЛІДЖЕН

**XXIII ЩОРІЧНА
НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ
ІНСТИТУТУ ЯДЕРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
НАН УКРАЇНИ**

(Київ, 01 - 05 лютого 2016 року)

Тези доповідей

Київ 2016

1. *Dzyublik A.Ya.* // Phys. Atom. Nucl. - 2016. -Vol. 79, No. 3.
2. *Давыдов А.В. и др.* // Изв. АН СССР. - 1985. - Т. 49. - С. 2090.
3. *Вишневський І.М. та ін.* // Тези доповідей ХХІІ щорічн. конф. ІЯД НАН України. - К.: Ін-т ядерних досл., 2015. - С. 28.
4. *Kirischuk V.I. et al.* // Phys. Lett. B. - 2016. - Vol. 750. - P. 89.
5. *Dzyublik A.Ya.* // Nucl. Phys. At. Energy. - 2011. - Vo. 14. - P. 13.
6. *A.Ya.Dzyublik*, Письма ЖЭТФ 93, 393 (2011); Phys. Rev. C 90, 054619 (2013).

АПРОКСИМАЦІЯ ХВИЛЬОВОЇ ФУНКЦІЇ В КООРДИНАТНОМУ ПЕРЕДСТАВЛЕННІ І РАДІАЛЬНІ МОМЕНТИ ДЕЙТРОНА

В. І. Жаба

Ужгородський національний університет, Ужгород

Відомі чисельні значення радіальної хвильової функції дейтрона в координатному представленні можна апроксимувати за допомогою аналітичної форми [1]:

$$R_l(r) = r^l \sum_{i=1}^N A_i \exp(-a_i r^2). \quad (1)$$

У роботі [1] значення $N = 13$ для аналітичних форм (1), а величина $\chi^2 = 10^{-4}$. Також можна провести апроксимацію хвильової функції дейтрона і по аналітичній формі виду

$$R_l(r) = r \sum_{i=1}^N A_i \exp(-a_i r^2). \quad (2)$$

Незважаючи на громіздкі і довготривалі розрахунки і мінімізації χ^2 (до величини менших за 10^{-8}), доводилося апроксимувати чисельні значення хвильових функцій дейтрона для потенціалів Неймегенської групи (NijmI, NijmII, Nijm93 і Reid93) і для потенціалу Argonne v18, масиви чисел яких становили по 839x4 значень в інтервалі $r = 0-25$ фм і 1500x4 значень в інтервалі $r = 0 - 15$ фм відповідно. Проаналізувавши величини χ^2 у залежності від вибору аналітичної форми і числа доданків розкладу N , виявилось, що кращою є саме аналітична форма (2): для $u(r)$ мінімальне значення χ^2 становлять $10^{-8} - 10^{-9}$, для $w(r) - 10^{-10}$. Отримані для (1) значення χ^2 на порядок більші. Слід зауважити, що значення N відрізняється.

По чисельно отриманих хвильових функціях (2) розраховано радіальні моменти [2]:

$$\langle r^n \rangle_u = \int_0^\infty r^n u^2(r) dr, \quad \langle r^n \rangle_w = \int_0^\infty r^n w^2(r) dr, \quad \langle r^n \rangle_{uw} = \int_0^\infty r^n u(r) w(r) dr. \quad (3)$$

Наведені у таблиці значення $\langle r^n \rangle$ збігаються із даними [2] для кіральних потенціалів.

Радіальні моменти дейтрона ($n = 0; 1; 2$)

	NijmI	NijmII	Nijm93	Reid93	Av18
$\langle r^2 \rangle_u$	15,1163	15,1388	15,1124	15,1564	14,9854
$\langle r^2 \rangle_w$	0,34814	0,34376	0,34501	0,34286	0,34268
$\langle r^2 \rangle_{uw}$	2,04547	2,03586	2,03571	2,03271	2,02198
$\langle r^1 \rangle_u$	3,13214	3,13887	3,13061	3,13968	3,12867
$\langle r^1 \rangle_w$	0,12174	0,12039	0,12147	0,12060	0,12132
$\langle r^1 \rangle_{uw}$	0,56172	0,55944	0,56009	0,55906	0,55898
$\langle r^0 \rangle_u$	0,94334	0,94369	0,94268	0,94302	0,94201
$\langle r^0 \rangle_w$	0,05664	0,05635	0,05754	0,05698	0,05759
$\langle r^0 \rangle_{uw}$	0,21711	0,21657	0,21821	0,21716	0,21789
$r_m, \text{фМ}$	1,96625	1,9674	1,96579	1,96845	1,95756
$Q_d, \text{фМ}^2$	0,271866	0,270726	0,270642	0,270325	0,268817

Радіальні моменти дейтрона $\langle r^2 \rangle$ вносять вклад у радіус r_d і квадрупольний момент Q_d :

$$r_d = \frac{1}{2} \{ \langle r^2 \rangle_u + \langle r^2 \rangle_w \}^{1/2}, \quad Q_d = \frac{\sqrt{8}}{20} \langle r^2 \rangle_{uw} - \frac{1}{20} \langle r^2 \rangle_w. \quad (4)$$

По хвильових функціях (2) розрахована дейтронна тензорна поляризація t_{20} добре узгоджується з експериментальними і теоретичними даними в інтервалі імпульсів 1 - 4 фМ⁻¹.

1. Dubovichenko S.B. // Phys. Atom. Nucl. - 2000. - Vol. 63, No. 5. - P. 734 - 738.
2. Arriola E.R., Valderrama M.P. // Eur. Phys. J. A. - 2007. - Vol. 31, Iss. 4. - P. 549-552.

РОЗПОДІЛИ УЛАМКІВ ПОДІЛУ АКТИНІДНИХ ЯДЕР ЗА МАСОЮ ТА ЕНЕРГІЄЮ

Ф. О. Іванюк

Інститут ядерних досліджень НАН України, Київ

Форма поверхні ядра є однією з основних понять в теоретичній ядерній фізиці. Як правило, форму поверхні параметризують за допомогою деякого набору параметрів деформації. В роботах [1, 2] було запропоновано визначати форму, яку ядро приймає в процесі поділу, мінімізуючи енергію ядра в моделі рідкої краплі при додаткових обмеженнях, які фіксують об'єм та ви-